

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 54/2025
09.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца Друштво за превоз промет и туризам ДУГА доо Петловача, МБ ..., чији је пуномоћник Славица Росић, адвокат у ..., против туженог Привредно друштво за трговину и услуге МЕСАРА МЕДАЉОН доо Крагујевац, МБ ..., чији је пуномоћник Стефан Рашић, адвокат у ..., ради дуга, вредност предмета спора 4.323.422,66 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3325/24 од 02.10.2024. године, у седници одржаној дана 09.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3325/24 од 02.10.2024. године у ставу I изреке, у којем је одбијена жалба тужиоца и потврђена пресуда Привредног суда у Крагујевцу П 343/23 од 30.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3325/24 од 02.10.2024. године у ставу I изреке, у којем је одбијена жалба тужиоца и потврђена пресуда Привредног суда у Крагујевцу П 343/23 од 30.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Крагујевцу П 343/23 од 30.01.2024. године, у ставу 1. изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу на име главног дуга исплати износ од 4.323.422,66 динара са законском затезном каматом на износе по сваком рачуну наведеном у том ставу изреке. Ставом 2. изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 263.888,00 динара. Ставом 3. изреке, укинута је у целости решење о извршењу тог суда ИИв 71/23 од 25.01.2023. године.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 3325/24 од 02.10.2024. године, у ставу I изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда, док је ставом II изреке одбијена као неоснована жалба туженог и потврђено решење Привредног суда у Крагујевцу П 343/23 од 16.05.2024. године.

Против правноснажне другостепене пресуде донете у другом степену, у ставу I изреке у којем је одбијена жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Тужбом поднетом у овој парници тужилац је захтевао исплату новчаног потраживања у износу од 4.323.422,66 динара са припадајућом затезном каматом, на основу утужених 126 фактура на име цене робе, чија испорука није била спорна. Спорна је било да ли је тужени платио дуг по утуженим фактурама, на које околности је одређено извођење доказа вештачењем од стране вештака економско-финансијске струке и утврђено да је предметно потраживање у целости измирено. Код овако утврђеног чињеничног стања, побијаном пресудом правноснажно је одбијен тужбени захтев тужиоца применом одредбе члана 295. Закона о облигационим односима.

Циљ посебне ревизије није да се преиспитују правноснажне одлуке сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај. Наводима ревидент указује да је жалбом побијао првостепену пресуду првенствено због погрешне примене одредбе члана 295. ЗОО, зато што је суд утврдио да постоји дуг у износу од 6.870.423,61 динар, те да је након изведеног доказа вештачењем предлагао утврђивање финансијским вештачењем целокупног дуга туженог према тужиоцу из пословне сарадње, те да је променио предмет спора. примену одредбе члана на погрешну примену материјалног права из члана 295. Закона о облигационим односима. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, те наводе ревизије, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије. У ревизији се не наводи ниједан разлог према коме би се могло оценити да у конкретном случају постоји потреба за разматрањем конкретних правних питања, од општег интереса или у интересу равноправности грађана, потреба за уједначавањем судске праксе, или потреба за новим тумачењем права.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужилац је поднео тужбу 17.01.2023. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 4.323.422,66 динара односно противвредност износа од 36.845,16 евра.

Одредбом члана 485. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази цензус из одредбе члана 485. Закона о парничном поступку, то је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић